

KOBERSKÉ ROZHLEDY

KOBERSKÝ OBČASNÍK

Ročník 11

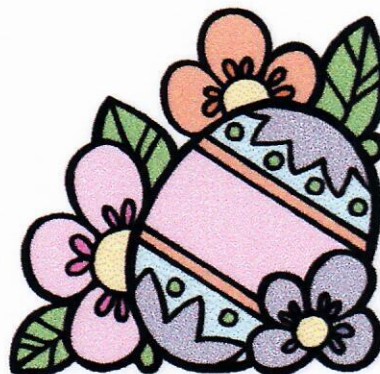
Číslo 1

BŘEZEN 2002

10,- Kč

OBSAH

Úvodník	2
Informace z radnice	3
Příspěvky, polemika	5
Zprávy ze školy	12
Kultura	13
Na poslední chvíli	14
Štěbetání	15
Slovo na závěr	17

ÚVODNÍK

VOLBY 2002

Letos to vypukne a hned třikrát. Hlasy pro Poslaneckou sněmovnu budeme odevzdávat 14. a 15. června. Třetinu poslanců Senátu obměníme 25. a 26. října a nakonec 1. a 2. listopadu se sejdem při volbách do zastupitelstva obce. Letos se prostě uvolíme. Ovšem pokud se uvolíme volit vůbec. Tanečky, které začínají předvádět politické strany jsou pro člověka z vnějšku, který si zachoval trochu zdravého rozumu a odstupu, komické. Jako vždycky se ustarané tváří v obavách o naši budoucnost, samozřejmě pokud zvítězí konkurence, a v předvolebním guláši slíbí její zářnou perspektivu téměř pro každého za pouhou maličkost – odevzdat hlas právě jejich kandidátovi. Ti co jsou z vyšší vůle na čelních místech, podstoupí krátkodobé martýrium v podobě přesvědčování větších či menších skupinek lidí na různých místech svého volebního okrsku za placených oslavných tirád v novinách. V doprovodu “křoví” z vlastní strany na nevolitelných místech, pro získání většího počtu hlasů pro předem danou kandidátku, slušní vytižení pánové rozjedou více či méně halasný cirkus, v němž mnohdy nebudou chybět i “prozřívší” umělci (pokud to neohrozí jejich kariéru). Na chvíli se sníží k lidem, aby pak čtyři další roky v zájmu jiné budoucnosti zapomněli nejen na sliby, ale i na lidi, degradující tak jejich právo na pouhé vhození lístku do urny. Prý je to tak běžné ve všech vyspělých demokraciích. Je, jenže tam se plní sliby a dojde-li k jejich porušení či morálnímu poklesku nebo události, za níž (byť třeba nepřímo) nese dotyčný

odpovědnost, pak odstoupí z funkcí či vzdá se mandátu, aby roven s občanem mohl obhájit svou nevinu před soudem. Nic takového se však dosud nestalo našim “nedotknutelným”, kteří se, přirozeně, hájí tím, že vůbec nemáme ponětí o tom, jakému vypětí jsou vystaveni. Škoda, že se někteří z nich raději nešetří a nenajdou si klidnější zaměstnání. Třeba jako starostové na nějaké malé obci, již by jistě svými zkušenostmi v mnohém pomohli. Anebo také prozřeli.

Má tedy smysl za takových okolností jít vůbec k volbám?

Ale samozřejmě, že má. Zvláště v situaci, kdy to není ukládáno jako povinnost. Ať chceme či nechceme, tu odpovědnost z nás nikdo nesejme. Musíme mít někoho, kdo za nás bude rozhodovat ve vyšším zájmu, bude řídit tento stát, nakládat s jeho finančními prostředky a přijímat závazky v rámci mezinárodního společenství, reprezentovat nás navenek. A to i při pocitu, že “je to stejně jedno”, kdo tam “nahore” sedí. Není to pravda a ne na všechny se vztahuje to, co bylo napsáno výše. A moc nás, voličů, spočívá v tom, že při volbách dáme jasně najevo svou vůli. Byť možná jen pro klid svého svědomí. I to je hodně, protože jsme dokázali, že se umíme rozhodnout a uplatnit nejen své právo, ale i svůj názor. Že nejdeme pasivně k volbám, jak stádo, ale, že přemýšlíme, abychom zvažili, komu budeme věřit a svěříme budoucnost svou i svých dětí. Vždyť volby nejsou jen o stranách, ale také o lidech, kteří za ně vystupují. A ty už přece jen trochu známe a víme, kdo “hraje” divadlo a kdo nepředstírá. Komu nejde jen o hlasy těch bezejmenných a neshlíží na ně spatra, když se ozvou, ale kdo jim umí dát jméno, i když jejich obzor není tak vysoko, jako jeho a jejich slovník není tak bohatý, jako jeho a vzhled a značka auta, pokud nějaké vůbec mají, je nesrovnatelná. Kdo z nich prostě nejen mluví, ale také udělá, aniž by s tím “kšeftařil” pro zlepšení své image, prostě proto, že to kraj, obec či jednotliví lidé potřebují.

Ať tedy žije volební mumraj. Alespoň se zase něco dozvíme, co jsme ještě nevěděli a co možná ani vědět nechceme. Patří to ke koloritu, byť na něj zatím pyšni být nemůžeme. V té naší vesnici, stejně jako v jiných našeho druhu se hledí na úplně něco jiného. Tady se ze slibů vyvléci nedá, tady se těžko hledá, kdo by slib dal. Ono už vlastně ani nic slibovat nebude možné, protože dvoje volby předtím vyčerpají úplně všechno.

Jiří Slabotinský

Z JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE

Kabelová televize v obci

Zastupitelstvo obce vyslovilo souhlas s výstavbou kabelové televize za předpokladu přihlášení požadovaných 100 domácností. V současné době se

vyhodnocují doručené dotazníky pro zvolení programu.

V úterý 2.4.2002 proběhne územní řízení na výstavbu kabelové televize.

Dodatek ke Zřizovací listině ZŠ

V souladu s vydáním souhlasu zastupitelstva obce o zřízení školní družiny od školního roku 2002/2003 byl posouzen dodatek, který zastupitelstvo obce odsouhlasilo a současně obecní úřad zaslal k registraci na Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR.

NÁZORY OBČANŮ *Anketa*

Paní Minksová, v roce 1997 jste se přestěhovali do Koberic, rozhodli jste se vaši chalupu, kterou jste dosud užívali rekreačním účelům přestavět na rodinný domek k trvalému bydlení. Co vás vedlo k tomuto rozhodnutí právě v době, kdy byl trend zcela opačný ?

Velkou částí k rozhodnutí přestěhovat se z města na vesnici přispěla plynofikace obce. Dříve nám domek sloužil k rekreačním účelům. Proč však nevyužít stejného komfortu jaký skýtá byt ve městě a žít na vesnici ? Lidé na vesnici mají k sobě blíž.

Myslím si, že mezilidské vztahy nejsou tak studené jak ve městech. A navíc v porovnání ovzduší ve městě a na vesnici není co dodat. Město je jak mraveniště. Přelidněné, plné shonu a hluku. Na vesnici má každý možnost vypěstovat si různé produkty a nemusí být tak odkázán na nabídku trhu. Mnozí mladí lidé však z vesnic odcházejí do větších měst za prací a za kulturou. Není však problém za prací a zábavou dojíždět. Vždyť v dnešní době je skoro v každé domácnosti automobil. Zvláště na vesnici je to nutnost, poněvadž autobusová doprava mimo pracovní dny neexistuje. To je snad jediná nevýhoda bydlení na vesnici. Pokud se dopravní spojení mezi městy a vesnicemi nezlepší, budou města čím dál víc přelidněna, plná smogu a občanů trpících civilizačními chorobami. Přitom v okolních vesnicích je dost místa, aby si zde mladé rodiny mohly zřídit svá obydlí.

Jak z Vašeho pohledu hodnotíte to, co se u nás změnilo v době působení stávajícího zastupitelstva.

Vzhledem k tomu, že máme domek v Kobeřicích již přes 20 let, mohu posoudit změny, které zde obecní zastupitelstvo uskutečnilo. I když se mezi námi určitě najdou občané kteří "brblají", že se tu skoro nic pro obyvatele neudělalo, tak velice rychle zapomněli. Plynofikace, nová náves, oprava silnice, oprava školy, pro děti hřiště na Valech, úklidové a udržovací práce obce jak v letním tak zimním období a v neposlední řadě výstavba rodinných obecních domků. Přestože částky kterými jsou obce dotovány státem nepokryjí jejich požadavky, udělalo se zde dost. Kdyby však každý schopný občan přispěl nějakou tou hodinkou brigády, udělalo by se ještě více a občané by si jistě více vážili věci které slouží nám všem.

Co by se podle Vás ještě mělo nebo mohlo udělat nebo zlepšit ?

Jak už jsem řekla velkým neštěstím je autobusová doprava, ale to není bohužel v kompetenci OÚ. Co se mi zdá dost vážným nedostatkem jsou prostory, které zde mládež nemá pro své seberealizování. Chybí tu klubovna, kde by se mládež mohla shromažďovat a věnovat se různým zálibám a nebýt tak bezprizorni. Kromě autobusové zastávky, kde mládež pravidelně vyseďává mnohdy až do pozdních večerních hodin za patřičné zvukové kulisy, tu opravdu není jiných prostor. Ještě že je zde kroužek mladých hasičů a fotbalistů.

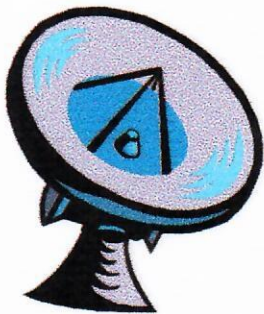
Domníváte se, že by mělo dojít ke změně ve vedení obce ?

Ne, podle mého názoru by k výrazným změnám v obecním zastupitelstvu nemuselo dojít. Zastupitelstvo, za kterým jsou vidět výsledky práce není třeba měnit. Je jisté, že práce zastupitelstva je nejen náročná na čas, ale hlavně nevděčná. Však to znáte není člověk ten, aby se zavděčil lidem všem. Dobře se radí a kritizuje, ale málokdo z těchto radíků by převzal práci a zodpovědnost zastupitelstva na své triko. Proto buďme rádi, že na OÚ je takové zastupitelstvo jaké tam máme. Nakonec každý občan má možnost do zastupitelstva obce kandidovat a vyzkoušet svoje schopnosti a dokázat, že je stejně tak dobrý, nebo dokonce i lepší.

Byla by jste ochotna kandidovat do zastupitelstva obce ?

Odpověď na tuto otázku je velice těžké. To není jen chtění kandidovat do zastupitelstva. Na to je potřeba důvěra spoluobčanů. Pokud by mi tuto důvěru občané projevili, neměla bych nic proti tomu.

Redakce časopisu Vám děkuje za rozhovor.

KABELOVÁ TELEVIZE V OBCI

Televize, ač ji nazýváme “zlodějem času”, se stala téměř neodmyslitelnou součástí každé domácnosti. Je zdrojem informací, zábavy nebo dokonce jakési “kulisy”, která utvrzuje v tom, že se stáváme trvalou součástí dění v celém světě. To vlastně není žádný problém, protože díky “digitalizaci” signálu a satelitnímu přenosu můžeme být okamžitými účastníky dění nejen v kterémkoliv místě světa, ale dokonce i v kosmickém prostoru. To, co ještě nedávno bylo utopií, je běžnou skutečností, která patří do standardu každé normální domácnosti. Dnes může každý přijímat desítky programů z celého světa. Stačí, aby k tomu měl vhodnou anténu a příslušenství a povolení, což není zrovna nejlevnější záležitost. Zvláště, pokud není jazykově vybaven a chtěl by zahraniční programy přijímat v české řeči. Na investicích a trvalých poplatcích to jde do desítek tisíc korun.

Nad tímto problémem se zamýšlelo obecní zastupitelstvo, které rovněž bralo v potaz skutečnost, že ne všichni v obci mají možnost kvalitního příjmu tzv.

analogových signálů šířených z pozemních stanic (ČT, Nova, Prima) a že les antén na střechách domů už také není znakem “movitosti” majitele, ale spíše nepřilíš estetickým prvkem na střechách domů. Představu zakotvilo již do projektu nové výstavby na Újezdě II, kde prozíravě nechalo uložit pro všechny bytové jednotky i k soukromým novostavbám kabelový rozvod do země. Problém byla zbývající větší část obce, kde rozvod neexistuje a kde je obtížné ukládání do země. Ten pomohly vyřešit firmy, které dokáží dělat rozvody vzdušnou cestou, jak je tomu v řadě jiných obcí (Bošovice, Otnice, Němčany, Bučovice, Habrovany, Tučapy atd.), kde takový rozvod existuje a stal se neodmyslitelnou součástí života na obci.

První a zcela logické dotazy občanů jsou : “Co to bude stát a co za to vlastně dostanu?” Předně, nikdo nemůže nikoho nutit, aby byl napojen na místní rozvod kabelové televize. Je to otázka dobrovolnosti. Na druhé straně je důležité, aby se připojilo určité minimální množství lidí, protože od jejich počtu se odvíjí náklady, které na jednotlivce připadnou z celkových nákladů účtovaných prováděcí firmou. Neměly by však přilíš překročit částku 5000 Kč na jednoho účastníka. Ten může ve své domácnosti připojit několik televizorů a za předpokládaný měsíční poplatek okolo 50 Kč na nich přijímat 11 nekódovaných programů, včetně místního vysílání obce a VKV. Těmi nekódovanými programy jsou běžné české stanice, slovenské stanice a vybrané programy ze satelitního vysílání, které ovšem jsou v cizí řeči (němčina, angličtina). Je pochopitelné, že taková skladba není pro většinu zajímavá a proto Obecní úřad svolal k této záležitosti jednání s občany, zájemci, kterých je v současné době asi 70. Ukázalo se, že by raději připlatili a vybrali si z některých česky mluvených programů, jako je např.

Eurosport, Spektrum, Discovery, Hallmark, u kterých se o cca 12 Kč zvedne za každou stanicí měsíční poplatek, který nezůstává obci, ale odvádí se licenčnímu majiteli. Která ze stanic to bude, se ukáže na základě většinového názoru v dotazníkové akci, kde bude také osvětlena obsahová skladba výše uvedených programů. Ten většinový názor je důležitý proto, že tyto signály budou přijímat všichni účastníci. Selektivní volba, t.j. samostatná možnost výběru podle individuálních plateb, by si vyžádala neúměrné náklady, které se vyplatí pouze u velkého počtu zájemců. Předpokládá se, že celá akce se rozeběhne až poté, co jednotliví účastníci přistoupí na smlouvy, budou stanoveny podmínky provozu a způsob plateb, které budou zálohové. Celková cena, kromě měsíčních poplatků, by měla být splacena druhou nebo třetí splátkou při předání a ověření připojení. Půjde-li všechno tak, jak se předpokládá, očekává se, že kabelový rozvod by mohl být zprovozněn nejpozději do poloviny roku.

Na tento rozvod se budou moci připojit i pozdější účastníci, předpokládá se, že cena za připojení bude o něco vyšší než pro ty, kteří pomohli tento projekt realizovat. Částka, která zůstává obci po odvedení poplatků za licencované programy, bude využívána k údržbě a rozšiřování programové skladby, zvláště s rozvíjejícím se rozšiřováním digitalizovaných signálů. Navíc bude také možnost realizace místního vysílání a informací z obce, které si kdokoliv bude moci přečíst nebo vyslechnout, aniž by musel podstupovat problémy s nedokonalým poslechem místního rozhlasu.

Kabelový rozvod je nepochybně přínosem moderní doby a tento trend se nezastaví. Je otázkou času, kdy k němu postupně přistoupí všichni, kteří se nacházejí v uzavřených územních lokalitách (obcích,

městech). Je to nepochybně, zvláště u nás, finančně nejméně nákladné, odpadají starosti s údržbou a o kvalitě signálu ani nemluvě. Všechno navíc je ve správě obce, nikoli soukromé firmy, takže výše poplatků nikdy nebude mít ziskový trend a budou o nich rozhodovat jednotliví účastníci podle reálných nákladů.

Jiří Slabotinský
starosta

* * * * *

Nový pracovník Obecního úřadu

Údržba volných prostranství a majetku obce je čím dál tím více náročnější. Nelze už ji řešit sjednáváním služeb prostřednictvím podnikatelů, ale přímo odpovědným pracovníkem, zaměstnancem Obecního úřadu. Tak o tom rozhodlo zastupitelstvo obce, které přihlédlo především k tomu, že rozmanitost prací vyžaduje pracovníka, který kromě běžné péče o okolní zeleň dokáže leccos opravit, popřípadě zhotovit, aniž by bylo nutno se obracet na odborné firmy a podřizovat se jejich časovým

možnostem a finančním nárokům. Proto bylo vypsáno výběrové řízení o které byl projeven celkem dobrý zájem (4 občané), nicméně po upřesnění finančních možností zůstali pouze 2. Z těchto dvou zájemců bylo možno zvolit pouze jednoho, protože pouze on splňoval požadavky nezbytné pro uzavření pracovního poměru. Tímto novým pracovníkem, počínaje 1. března 2002 se stal Jiří Hrbek, bytem Koberice u Brna, Beneška 91.

Pan Jiří Hrbek je vyučený zámečnický a jako dlouholetý pracovník v oboru má dobrou kvalifikaci zejména pro práce, které vyžaduje

údržba a drobné opravy všech zařízení obce a další práce menšího rozsahu při rekonstrukci a pořízování nových zařízení, jako jsou např. zábradlí, orientační tabule, školní pomůcky, dětské hřiště či sportovní areál. Je vlastníkem svářečského oprávnění a umí i drobné stavební práce. Předpokládá se, že postupně vybuduje pro obec dílnu, která by umožňovala všechny druhy údržbářských prací provádět a mohla později poskytovat také služby občanům. Vedle toho je samozřejmé, že do náplně jeho pracovních povinností bude patřit zametání a údržba obecních vozovek, chodníků, sekání trávy či údržba a obnova zeleně a všeho, co k veřejnému prostranství ve správě obce patří. Ukáže-li se, že rozsah prací bude vyžadovat občasnou výpomoc a obec k tomu bude mít dostatečné finanční prostředky, bude na jeho výpomoc sjednáván další pracovník. To ovšem neznamená, že tím odpadají povinnosti jednotlivých občanů, majitelů domů, vyplývající ze zákona nebo místní vyhlášky. Jedná se především o údržbu prostranství včetně chodníků, přiléhajících k domu. To zabezpečovat pracovník obce nebude. Bude však možné si, tak jako dosud, sjednávat služby od obce za úhradu nezbytných, neziskových nákladů. Pokud se týká platu nového pracovníka, ten je stanoven v souladu platovým zařazením podle zásad o odměňování pracovníků rozpočtové organizace, a to ve třídě 5 a ve stupni odpovídajícím praxi. K tomu bude příslušet po zkušební době osobní ohodnocení podle vykonávané práce a příplatky za nezbytnou přesčasovou práci. Vše je pak závislé na finančních možnostech obce a iniciativě pracovníka.

Starosta obce

PODNIKATELSKÝ PLES 2002

O jedno z mála oživení místní Sokolovny se opět po roce postarali podnikatelé. Vedení iniciativní a obětavou majitelkou místního kadeřnictví, paní Havránkovou, uspořádali ples. A možno uvést, že už tradiční a tradičně na úrovni, za kterou by se nemuselo stydět leckteré město. Žádné pompéznosti s věhlasnými umělci a snobsky škrobené show, ale zábava, při které nejde o předvádění rób a tanečního umění, ale o to, aby se lidé dobře bavili bez rozdílu věku, povolání či naturelu. Aby k sobě měli blíž. A to se podařilo vrchovatě. Dobrá organizace zajistila všechno potřebné. Všech více jak 170 hostů bylo pořadatelskou službou uvedeno na místa k sezení, všem byly k dispozici veškeré prostory Sokolovny a pro

všechny hrála výborně a často dechová hudba Lácaranka z Kobylí. Vytáhli se i naši nejmladší adepti tanečního umění, kteří pilně nacvičovali a předvedli polonézu za choreografie místostarostky, paní Hrabovské a hlavní organizátorky, paní Havránkové. Bylo zajímavé sledovat, s jakým zaujetím se pustili do tance, kterým nejen ples zahájili, ale dodali mu lesku a slavnostnějšího rázu. Byli za to také náležitě odměněni potleskem. Ten provázal i nově zrodivší se pěveckou skupinu Klarineták boys, složenou z místních stárkovských děle sloužících, kteří se za doprovodu dvou

klarinetů jali vyplnit občerstvovací pauzu kapely. Ta také urychleně ukončila večeři, neboť i přes dobrý výkon se obávala silné konkurence. Překvapení se zdařilo a lidé se výborně bavili, A nejen tancem, kterým podmanivé melodie téměř všech žánrů uchvacovaly i "schvacovaly", zvláště ty,

kteří přitom zapomínali i na svůj věk. To se pak dobře doplňovaly tekutiny základním, dobře chlazeným, hospodským mokem, nebo

čerpala energie z kulinářského umění paní hostinské. I bufet měli pořadatelé připravený. Co však měli především, byla tombola. Zajímavá tak, že se nedostávalo lístků pro zájemce. Jak také ne, když to organizovali podnikatelé. Od barevného televizoru až třeba po svinovací metr. Desítky cen, při nichž se muselo dostat na každého třetího hosta. Mnohé ceny se vyhrávaly přímo, protože byly uvedeny na losech vkusně prodávaných v obálkách. To napětí! Každý samozřejmě chtěl vyhrát cenu nejvyšší, barevný televizor, ale spokojil se i třeba se seletem, nebo obrázkem, palmou či kompostérem, nebo také jen malou hasící soupravou, ovocem či párky a dobrým pitím.

Bylo tady vskutku od všeho. Kdo vyhrál, radoval se a kdo ne, ten to alespoň přál a zatleskal mu. Hlavně, že se všichni dobře bavili. Tak dobře, že se mnoha ni nechtělo jít domů, když kapela přestala hrát. Stačila jim nad ránem i reprodukováná hudba.

A tak za ten ples 2. února 2002 patří dík pořadatelům, obětavým podnikatelům.

Zejména těm, kteří nesli tíhu pořadatelství a organizace a navíc věnovali hodnotné ceny. Avšak i těm, kteří svými dary přispěli k atraktivnosti bohaté tomboly a mnoha dalším jednotlivcům. Poděkování patří i našim mladým za elán při polonéze a těm, kteří ji s nimi nacvičovali. I těm, kteří se postarali o pobavení jiných. Hlavně však všem, kteří se účastnili a dali najevo, že se umí a chtějí bavit. Ať tedy žije ples příští.

Jiří Slabotinský

Pořadatelé plesu:

Kadeřnictví Havránková

Aleš Sedlák

Smíšené zboží Pod Lipou Hobzová

Stoss Stanislav Sedlák

Tesařství Lebeda Antonín

Dalibor Lebeda

Pohostinství Kachlíř

Uzenářství Beneš Jindřich

Kožená galanterie Lenka Hradilová

Další ceny věnovali:

PRO-Sport, Tomáš Hrdinka

Agria a.s. Nížkovice

Moravská vzduchotechnika Nížkovice

Zdeněk Plšek

Obecní úřad Kobeřice u Brna

Penzion Radost, Marie Jedličková Slavkov

Víno Kukla Brno, Ing. Martin Kukla

Zahradkáři Kobeřice u Brna

Elektroservis Uhřice, Jiří Bureš

Myslivecké sdružení Kobeřice u Brna

SDH Kobeřice u Brna

Uniles

Sestry Vykoukalovy

Zahradnictví Tesák, Slavkov u Brna

Radim Kamenský

Lubomír Hanačík

Radek Slabotinský

Vít Svoboda ml.

Helena Minksová

Dvořák Miroslav

DĚTSKÝ KARNEVAL

Týden po podnikatelském plese ožil sál místní Sokolovny opět. To když obětavé maminky spolu s kulturně-školskou komisí při Obecním úřadě uspořádali karnevalové odpoledne pro ty nejmenší. A to se vskutku vydařilo! Za doprovodu reprodukované hudby, kterou zajišťoval tradičně pan Naoum Mitrousis, rejdlilo po sále nepřeberné množství ratolestí, od těch nejmenších až po zdatné školáky. Představily se snad všechny pohádkové či televizní bytosti: krásné

princezny v nadýchaných šatech se zlatou korunkou, princové i šašci, klauni, čarodějnice i Bílá paní, černošská tanečnice, Batman, lehkonohé víly v šatech utkaných snad z mlhy a hvězdiček, kouzelník se špičáčou čepicí, pan doktor i se sestřičkou, zvířátka a samozřejmě i šosatí vodníčci. Hudba nehudba, vesele se poskakovalo, pouštěly balonky a také jedlo a pilo, jak také ne, když rozněžnění rodičové i prarodičové byli tak štědrí. Ani se nechtělo domů. Vždyť tolik cen, kterou snad vyhrál každý, se hned tak nevidí. A což teprv promenáda před rozpačitou porotou, která měla vybrat ty nejkrásnější masky. Nebylo ani třeba, protože ve skutečnosti vyhráli všichni, ti nejmenší i ti, kteří to všechno dobrovolně a nezištně připravili. A tak jim od nás všech

odrostlejších patří dík, neboť ta spontánní a opravdová radost těch nejmenších je i naší radostí, kterou prosvětlujeme náš život a ožívujeme vzpomínky na své mládí.

JS

HASIČI RADÍ

Opět nastává jarní období, se kterým přichází i velmi častý nešvar mnoha lidí, kterým je vypalování trávy. ne jen v naší obci. Ano, každoročně se s příchodem jara setkáváme s vypalováním trávy. Je to mnohem jednodušší, než celou plochu zbavit starého porostu poctivě hráběmi. A snad takto vyhrabanou trávu je možno poté spálit. I tato činnost sebou však přináší mnohá rizika a zákonitosti. Připomeňme si tedy před touto činností několik zásadních pravidel:

- spalování je možno provádět v bezpečné vzdálenosti od objektů, hořlavých materiálů a porostů, tak aby nemohlo dojít k rozšíření ohně mimo místo spalování
- spalování provádět pod stálým dohledem osoby starší 18-ti let
- místo spalování zabezpečit dostatečným množstvím hasebních prostředků
- po ukončení spalování ohniště uhasit, popel bezpečně uložit na vhodné místo a průběžně kontrolovat místo po spalování s ohledem na místní a klimatické podmínky
- spalování je nutno předčasně ukončit při změně klimatických podmínek, např. vítr, které by měly vliv na nekontrolované rozšíření ohně,
- spalování včas ukončit také vzhledem k denní době, aby neprobíhalo ve večerních hodinách

- plošné spalování a vypalování je zakázáno

-OZ-

SLOUŽÍ OD ROKU 1948

V souvislosti s článkem o varovných signálech pomocí elektrických sirén, zveřejněném v minulém čísle KR, stojí možná za zamýšlení historie a současný stav sirény v naší obci. Ta je na dnešním Hasičském domě umístěna podle dostupných zdrojů od roku 1948 a doba jejího užívání je přímo úměrná také jejímu stavu. Zvláště při větší vlhkosti vzduchu v zimním období, mají hasiči starosti s její provozuschopností. Ani její slyšitelnost již zdaleka neodpovídá požadavkům doby a okolní zástavbě, která se od doby její instalace také změnila. Možná si někdo řekne, že stejně není zapotřebí, ale to je dost krátkozraká myšlenka. Přestože siréna nevěstí nikdy nic dobrého, stojí její další osud ve prospěch nás všech, určitě za zamýšlení.

-OZ-

INFORMACE TJ SOKOL

Vážení spoluobčané, přátelé sportu a fotbalu zvláště, obracíme se na Vás s naléhavou **prosbou o finanční výpomoc**, abychom mohli dokončit vybudování kvalitní zatravněné hrací plochy na hřišti, včetně terénních a doplňujících úprav celého prostoru u lesa.

I když veškeré práce byly dosud prováděny formou brigád členů TJ Sokol (tzn. bez nároku na odměnu), finanční náklady na materiál, nezbytný k provádění všech dosavadních prací, vyčerpaly pokladnu TJ natolik, že další nákup materiálu by již nemohl být zabezpečen kvůli nedostatku peněz.

Po projednání ve výboru TJ a následném schválení záměru valnou hromadou ze dne 8.3.2002, byl zvolen *následující postup pro vybírání dobrovolného příspěvku* :

1. v místním pohostinství, v obchodě "Pod lípou" a v prodejně u Dvořáků budou instalovány "pokladničky", kde by přispívající mohli anonymně věnovat libovolnou peněžní částku; dále pak bylo stanoveno jedno kontaktní místo a u pokladny TJ Sokol, paní Karly Pitákové - Vrchní ulice 6;
2. pokud by si některý z občanů přál být zveřejněn (např. v obecní či sportovní vývěsce), může o to požádat na kterémkoliv výše uvedeném místě;
3. poslední možnost poskytnutí finančního daru by byla možná v měsíci dubnu, kdy by členové TJ Sokol oslovili naše spoluobčany individuálně.

Věříme, že Vám není lhostejný další rozvoj Koberic u Brna, který zkvalitní další část obce. Po dokončení by zde měl vzniknout víceúčelový areál nejen k pořádání sportovních utkání, ale i jiných (např. kulturních) akcí.

**KOBEŘÁCI SOBĚ - PROSÍM,
POMOZTE !**

Výbor TJ SOKOL
Koberice u Brna

ZAMYŠLENÍ NAD TAJEMSTVÍM LIDSKÉHO SRDCE

Lidské srdce, nekonečná touha a nespokojenost lidského srdce zdají se velmi zvláštní. Umělec není nikdy spokojen se svým dílem, ani vědec se svými objevy, ani atles se svými výkony. Chce jít stále výš, dál a rychleji.

Zamilovaný není nikdy spokojen s projevy lásky, které ukázal, ani s těmi, které přijal. Říci "to stačí" není hodno člověka. Každý se chce neustále stávat silnějším, moudřejším, schopnějším lásky. Štěstí nespočívá v tom, aby člověk měl více, ale aby více miloval a byl milován. Kdyby byl člověk schopen sám sebe vysvětlit, kdyby byl jen kombinací psychochemických sil, byl by soběstačný. Ale nic mu nestačí. Je jediným živočichem, který nenachází to, co hledá. Ale právě jeho touha po nekonečnu vede každý vědecký pokrok vpřed.

Nosíme v sobě touhu po dokonalosti - v lásce a vědění a o této dokonalosti nemáme vlastně žádnou představu, protože v tomto světě je všechno nedokonalé. Nicméně po ní toužíme, protože právě díky jí, neexistující, objevujeme všechny nedokonalosti svého života. Říká se například, že pravá láska neexistuje. Máme tedy ideu - jakkoli nejasnou - pravé lásky. Podle níž odhalujeme nedostatečnosti ve své lásce. Nepoznávali bychom ji, kdybychom neměli tušení dokonalého vzoru. Kdo miloval a byl milován ?

Mohou vědy zodpovědět otázky lidského srdce, které se ptá na existenci poznání a nekonečné lásky ? Vědy definují hlouběji to, čím člověk je ve svých jednotlivých částech. Nemohou však odpovědět na otázku "Proč je takový, jaký je ?" Vědecké objevy neznají tajemství lidského srdce, spíše ho prohlubují, neuspokojují jeho žizeň po poznání,

nedávají definitivní odpověď na lidskou otázku po smyslu života. Člověk v sobě nosí hlubokou touhu žít neustále, nicméně je jedinou živou bytostí, která ví, že musí zemřít. Kdo do něho vložil tuto touhu po životě? Jak vysvětlit skutečnost, že v sobě neustále nosíme touhu po něčem, co převyšuje vše, co vnímá kolem sebe ? Ve jménu čeho odmítá každou odpověď jako nepostačující ?

Žizeň po božském je v něm tak silná, že pokud nenajde pravého Boha, zbožšťuje jakoukoli jinou věc a přenáší ji do státu, peněz, sexu nebo do zisku.

Věřím, že člověk je nejbližším obrazem Boha, jeho nejdokonalejším znamením.

J G

**Organizátoři
dětského
maškarního plesu
děkují všem
zúčastněným
sponzorům a zvláště
organizaci TJ SOKOL
Kobeřice u Brna.**

ZPRÁVY ZE ŠKOLY

CO JE NOVÉHO VE ŠKOLE ?

Z různých stran stále slyšíme, že děti ve školách ubývá, zvláště na vesnici. Čísla na nás dorážejí z různých statistik a médií. Důvodů je mnoho: rodí se méně dětí, lidé odcházejí za prací do větších měst atp. Obce vymírají. Říká se, že když žije škola, žije i obec. Avšak zatímco jinde počty dětí klesají, k nám přistoupili dva žáci do 3. třídy. Snažíme se udržet počet našich žáků i když stavy na školách se stále snižují a malotřídní školy se ruší. V příštím školním roce odejdou 4 žáci do Slavkova u Brna a 5 dětí nastoupí do 1. třídy. Hranice počtu ve škole by neměla klesnout pod 26 dětí, aby obec nemusela na školu doplácet.

Od září 2002 bude při ZŠ Kobeřice u Brna zřízena školní družina. Máme přihlášeno 14 dětí. Školní družinu mohou navštěvovat i žáci, kteří již naši školu opustili, ale mají zájem navštěvovat různé zájmové kroužky. Věříme, že zájem o školní družinu bude ze strany rodičů veliký, a že snaha školy a obce se zúročí.

Žáci naší školy jsou velice nadaní a našli zalíbení zejména v dramatické výchově. Proto jsme v prosinci 2001 připravili pro veřejné vystoupení divadelní pohádku "O dvanácti měsíčkách" podle předlohy B. Němcové. Všechny děti přispěly ke krásnému zážitku v předvánočním období. Děkujeme rodičům za dotvoření pohádky vhodnými rekvizitami.

V lednu nás navštívily amatérské kouzelnice a v únoru jsme jeli do Brna na "Bublinovou show". V dalších měsících

plánujeme návštěvu brněnské hvězdárny a výlet do Boskovic.

Mgr. Dana Horká
ředitelka ZŠ

○○○○○○○○

BUBLINY

Naše třída jela do Brna do divadla B.Polívky. V tom divadle vybrali moji kamarádku Lucii Urbanovou na pódium. Můj nejkrásnější zážitek byl, když Vašek Štraser prosvěcoval barevnou bublinu. Děti výskaly, zvedaly se ze židlí a chtěly chytat velké bubliny. Vašek se nadechl cigarety a vyfoukl bublinu a v ní byl kouř. Představení se mi moc líbilo a chtěla bych ho vidět znovu.

Michaela Cenková, 2.roč.

□□□□□□

BUBLINOVÁ ŠOU

V úterý 19.února se vypravila naše škola do Brna na představení Bublinová šou. Cestou jsme se stavili pro milešovské děti. Potom jsme zase pokračovali v jízdě. Po příjezdu do Brna jsme se odebrali do Divadla Bolka Polívky. U šatny jsme odevzdali bundy a už jsme vcházeli do sálu, kde na nás čekala nádherná podívaná. Pečlivě jsme pozorovali, jak pan mim nafukoval různě velké bubliny. Některé byly tak velké, že s nimi obaloval děti pozvané na jeviště. Bylo to krásné představení. Po něm jsme odjeli zase zpět do Kobeřic.

Martin Hobza, 3.roč.

KULTURA

Z dalších akcí připravujeme :

13.července 2002
“POSEZENÍ U CIMBÁLU”
na návsi.

*Na všechny uvedené kulturní akce
jste co nejsrdečněji zváni.*

INFORMACE

Kulturně - školská komise v Kobeřicích u Brna uskuteční **28.dubna 2002 zájezd do Janáčkova divadla na operetku**

“ U BÍLÉHO KONÍČKA”

Odjezd v 15.30 hodin od zastávky ČSAD. Předběžná cena 160,- Kč včetně dopravy. Zájemci se mohou přihlásit na obecním úřadě.

4.května 2002 bude kulturně-školská komise pořádat

“MÁJOVOU VESELICI”

K tanci a poslechu hraje taneční hudba **PODBORANKA.**

Srdečně Vás všechny zveme.

12.května 2002 se uskuteční besídka ke “Dni matek”, za účasti dětí MŠ,ZŠ, ZUŠ a kulturně-školské komise.

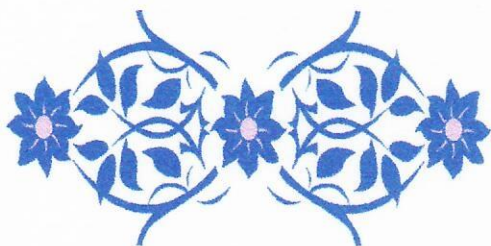
1.června 2002 připravuje kulturně-školská komise ve spolupráci s SDH **“DEN DĚTÍ”.**

*Kulturně-školská komise při OÚ
v Kobeřicích u Brna děkuje
paní Janě Synkové
z Kobeřic u Brna, Újezd II. 282
za sponzorský dar,
který byl předán
do místní mateřské školy.*

Z LIDOVÝCH PRANOSTIK A STOLETÉHO KALENDÁŘE

- ☛ Svatý Josef s tváří milou končí zimu plnou
- ☛ Na svatého Benedikta má se ječmen a cibule síti
- ☛ Na Kazimíra pohoda - na brambory úroda
- ☛ Panna Maria sfoukne svíčku a svatý Michal ji rozsvítí
- ☛ Březen suchý, duben mokrý, květen větrný pytle obilím a sudy vínem naplní
- ☛ Svítí-li slunce na svatého Vincence, starej se o víno pro žence
- ☛ Kolik mrazů do sv. Jiří, tolik do svatého Václava
- ☛ Je-li v dubnu teplý déšť, hojně požehnání jest

NA POSLEDNÍ CHVÍLI

Chvála gumáků

*Gumáky, to je největší terno,
zvláště, když venku je pořádné vedro.
To se jak v lese podhoubí daří,
když nohy ponožky pořádně spaří.*

*Z komínů gumáků vůně se line,
kdo slabé povahy, s nasátím hyne.
V botech, jak v močále, bahýnko čvachtá,
noha jak v Smrdákách blahem si rachtá.*

*Pro tuto potěchu stále je noste,
noha vám s gumákem trvale sroste.
Pak teprv jak věrná družka vám sedí,
když jdete ulicí, všichni to vědí.*

*V autech, v obchodě, všude vás znají,
nic po vás nechtějí, větrají sami.
Závidí, chudáci, kam plíseň vleze,
do kalhot, pod trenky, nepozná meze.*

*U kamen jiní se za zimy tísní,
vy jste jak hermelín, chráněni plísní.
S námahou hoši si hledají babu,
vy v klidu přilnete k vzácnému svrabu.*

*Není nad gumáky, co víc vám chybí,
než vlézt si pod sprchu, tak omrzliny.*

SJ

ŠTĚBETÁNÍ

Olympiáda u Mormonů

“Di spat” povídá Kača Slávkovi, keré seděl u stola a namáčel nos v hrnku s kafem, jak mu hlava padala dopředu.

“Já se dívám” trhl sebo Slávek a podíval se jednem krhavém vokem na vobrazovku, jak Kyklop na mravenca. Tam právě šópali jakýsi kače poledě a furt před tem piglovali smetákama, jak gdyž se na vojně šúruje zem před večerkó. Taky to nemělo smysl. Slávek z Matějem temu říkali “šudlink” a ani jeden temu nerozuměli. Ale dívali se na to statečně. Pokavád’ teda nespali.

“Prdlajs se díváš. Chrápeš tady jak belinda a ešče nacébráš kafé po stole” durdila se Kača, kerá nemohla vidět, jak televiza jede zbůhdarma, zvlášč, když u teho ani slzu uronit nemohla.

Tento rozhovor se u Fósků v poslední době vohdehrával každé deň. Byla olympijáda a nedébůh, gdyby se neco zmeškalo. Chudák televiza hrála všeckéma barvama, ani gdyž už tam žádný nebyly.

“Tož mně teda řekni, co na tem vidíš?” položila Kača otázku a ukázala na televizor, gde zrovna skončila přestávka a pokračoval hokej.

.” Dyt’ voni lítajó furt sem a tam a akorát se vopírajó vo ty hůlky, pokavád’ se s něma

nemlátijó po hlavách.” vohodnotila dění na vobrazovce.

“A keří vùbec só naši?” položila záludnó otázku, po keré Slávek dycky nadskočil, jak vodó podlité hrnec na šporheltu.

“Tam naši vùbec nésó, to só Kanadani s Bělorusama!” vodsekl v domnění, že už bude pokoj.

Ale to by nesmñěl znat Kaču.

“Tož proč se na to vùbec díváš?” pichala do vosího hnízda dál. V Prásku na Nově zrovna čmuchali v sókromí “rosniček” a to ju zajímalo daleko víc, než nejaci hlópáci, co litajó sem a tam jak sršňáci a žduchajó se jak tá jejich koza s beranem.

“Dyt’ to néni ani pěkný, tak se furt bit. Tí naši se taky tak mlátijó?” snažila se nasadit bróka do hlavy.

“Naši se už vymlátili!” procedil Slávek mezi zubama, protože ešče nestrávil tó nespravedlnost’, že nás vyřadili Rusí. Tróbil na to až do rána, vypili s Matějem všecno co měli a ešče se u teho pohádali. Kvůlivá blbosti. Na bruslách v životě nestál a bude povídat neco vo tem, že šance se musijó proměňovat. Enom ať se promění sám, nebo z něho tá jeho hafuša udělá příruční vozék. Šak beztak ji leťel hned’ dělat snídaňu a napít se mlíka, aby nepoznala, že spolem pili. Jak je staré, tak je blbé. Přelivál Slávek vztek na Matěja a na Kaču se rači ani nedíval, protože na tem nebýl vo nic lepší. Říkal temu “pro klid”.

“A fšeci?” nechápavě voptala Kača.

“Jak fšeci?” znervózněl Slávek nad stupidním dotazem.

“No, esli só fšeci v nemocnici nebo enom nekeří?” upřesňovala s neviném výrazem Kača představu, že tam snad’ hrá na vybíjenó hůlkama.

Vo Fóska se pokóšely mdloby.

“Co by tam tak dělali? Leda tak na psychiatriji, gdyby tě museli poslóchat! Prostě sme vypadli a šmytec!” zvýšil zlostó hlas, protože zrovna tí potróbli Kanadani dali zasé góla.

“Jakó teda budeme mět tó medailu?” pokračovala kača, protože viděla, že to zabirá.

“Taková, jako tá tvá slavná menovkyňa ve své nésilnější disciplíně. Žádnó. Akorát, že voni by si ju za výkon zaslóžili!” vrátil Slávek své polovičce narážky ani s úrokama, protože Kateřina Neumanová byla jediná, vo keró se ešče zajimala.

“Tó nech na pokojú. Vona je tam, chudera, úplně sama a nenechala si vyměnit krív.” zarecitovala odborně z tisku.

“Jakó krív? Copak to je jak batérija do batérky?” zakrótíl Slávek hlavó, až zapomněl, že má na páteřú výrůstky.

“Povidajó, že si to nekery nechajó nadělat do konzervy a pak si to dajó a majó to červeňší.” vysvětlovala po svém “topinkovó” afěru, jak to čtó snaživci, keři chcó vypadat světově

Fósek si napřed chcěl répnót cože si to nechali nadělat, ale pak si představu nechál enom pro sebe.

“A co majó červeňší? Frňák? Na tem by nebylo nic divnýho. Dyt v Rusku se chlastá furt.” zakončil Slávek narážkó na permanentní problémy s úspěšnějšíma Rusama.

“Krív.” nepohlídla Kača léčku. “Majó pré tam víc teho globímu, tož se jim lepší déchá. Zatímco tí vostatní majó nudlu u nosa a tá gdyž zamrzá, tož ucpává nos a voni se dusí.” To už si ale vymyslela.

Slávek si pomyslel, že by nebylo špatný, gdyby měla vobčas Kača taková nudlu taky, ale hned tó kacířskó myšlenku zahnál.

“Šak už ten blázinec brzo skončí a budem moct neco dělat.” řekl smířivě. Gdyby to tak šlo dál, tož se budu muset dat k mormonom, abych mňel jídlo, až přinde sódné deň. Nemáš tam neco teplýho?” přeskočil do problémů všedního dňa.

“Tož si to možu přepnót?” chytla se příležitosti Kača a nečekala, až ji to hladovec dovolí a přepla na Novu. Prásk to teda býl! Zrovna tam slečna v Počasíčku ukazovala, co fšeckó by si mňela voblíct, aby přestála nepohodu.

“Já to vypnu. Beztak tam nic není!” vohodnotila pořad ešče než to Slávek zaregistroval. Bezteho by ho z teho bolela hlava a nemohl by spat.

“Neé! Enom tam tó olympiádu nech. Hned budó dávat Američany s Rusákama. Já se na to musím dívat!” hnál se k televizóru, jak na první rande.

“A proč nendeš spat?” začala se Kača vodstrojovat.

“Protože temu ty nemožeš rozumět.” uvelebil se Slávek na židli, kerá nesla névěčí tíhu celé olympiády a vedle talířku s dvóma chlebama ze salámem si vtevřél flašku piva. To mu přinesla Kača, kerá si myslela, že nebude enom mormonem. No, ani mormoni museli ustópit před olympiádó.

GW

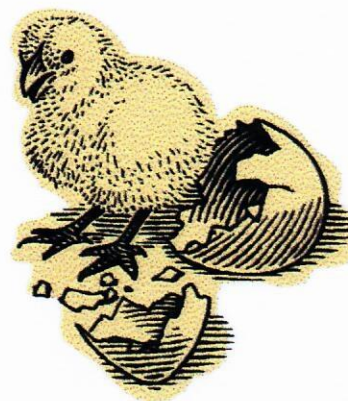
SLOVO NA ZÁVĚR

Velikonoce a my

Svět je neustále v pohybu. Už se nestřídají jenom roční období, ale každý den přináší něco nového. Život se nebývale zrychlil. Díky informační technice víme i o těch málo případech neinformovaných, kterým se podařilo zapomenout v některém z ojedinělých bílých míst na zeměkouli. Náš svět už dávno nekončí u Gibraltaru a samotná Země je nám téměř malá. O její kulatosti se přesvědčujeme již desítky let pohledem zvenčí a dohadujeme se spíše o tom, zda jsme ve vesmíru jedini nebo ne. Prostě, v našem hledání se nám už celá naše sluneční soustava zdá malou, a tak jako dříve hledali na pobřeží Portugalska podobu konce světa my nahlédáme onen konec světa za další a další ploty slunečních soustav a konec pořád v nedohlednu. Nekonečné je i lidské poznávání, ohraničené konečností našeho pozemského života. Ten však má svá pokračování v dalších a dalších generacích, našich nadějích, pokud sami tento řetězec vlastní hloupostí, zlobou, závistí a pýchou nepřetneme. I ta se jeví být nekonečná. Znovu a znovu se ženeme do sporů na život a na smrt ve jménu národa, boha či světonázoru, zvláště tehdy, když se nám nedaří svou argumentací přesvědčit většinu. Pouštíme se do zákulisních intrik, pomluv a přitom nám uniká tolik krásného, čím nás tento svět obohacuje a může obohatit. Na světě nejsme a nebudeme nikdy sami, pokud se k takovému světu sami neodsoudíme. Pokud se neuzavřeme vůči druhým do sekt či nesnášenlivých skupin, jimž je vlastní prospěch alfa a omega celého konání. Svět nekončil u Portugalska či u Gibraltaru,

natož nekončí u špičky nosu. A tak se spíše radujme, že žijeme, dýcháme jarní vzduch, těšíme se s každého dne, přátel, dětí, známých i poznávání. Z té nekonečnosti lidského bytí, které přes všechny nedostatky přináší naději. Naději nejen s narozením dítěte, ale i procitnutím do světa laskavějšího vykoupením po veliké noci. Do světa malovaného, světa zrozeného z bolesti poznání sebe samého. Ten krásný čas jsou velikonoce, jež mají své nekonečné kouzlo i v tomto uspěchaném světě. Zamysleme se nad nimi a snad lépe poznáme i sami sebe. Ať je to poznání radostné a osvobozující.

Redakce

Vydává obec Kobeřice u Brna

Redakce : Obecní úřad Kobeřice u Brna ● Dolní 54 ● PSČ 684 01
tel./fax : (05) 44 22 25 20 ● e-mail: oukoberice@politavi.cz

Odpovědný redaktor : Ing. Jiří Slabotinský, CSc.

Datum vydání : 22-03-2002

MK ČR E 13059

Zaslané příspěvky pokud nejsou vyžádány se nevracejí. Příspěvky otiskujeme v původním znění, bez jazykových úprav. Za otištěné příspěvky se honoráře nevyplácejí.